

samme Myndighed, paa lige saa gode Bilskaar saa mange Aar efter, som dem, paa hvilke man fik den tidligere. Men der er slet ikke Grund til at komme ind paa en Underjøgelse herom, naar Forholdet er det, at det lægevidenskabelige Fakultet har maattet fraraade det af Grunde, som jeg mener, at man dog maa indrømme, at det lægevidenskabelige Fakultet er noget mere kyndig i end ærede Medlemmer her i Salen, for saa vidt som det væsentligt, hovedsagelig er et hygiejnisk Hensyn. For saa vidt endelig Fælledspørgsmaalet i det hele er draget frem, kan jeg naturligvis ogsaa fuldstændig erkende, at det kunde være rart af forskellige Hensyn at beholde Fællederne fri, men det maa dog til det ærede Medlem, som fremdrog denne Side af Sagen, bemærkes, at her er ikke Spørgsmaal om at ofre Frilusten for Smaafolk og Sportsmænd for en privat Interesse, men for en Interesse, som dog vel mindst kan stilles i Klasse dermed: Om sorgen for de syge, den lægevidenskabelige Undervisning og Poliklinikken, og at man vel kan forsvare at lade disse Hensyn veje stærkere, saa at man indtager fra Fællederne Plads til disse Djemedes Opnaaelse, samtidig med at Friluftsterrainerne dog i Virkeligheden komme til at foreligge andre Steder, saa det blot gælder for de paagældende at flytte. Det er dog lettere, som det viser sig, end at flytte Hospitalet og de dertil knyttede Institutioner. Jeg tror i Virkeligheden, at saaledes som Sagen nu er oplyst, er det prøvet saa omhyggelig, om der kunde vælges en anden Plads, at Folketinget og dets Udvalg ved vedblivende at hæfte sig til dette Spørgsmaal vil gøre Uret mod Sagen, mod det, som jeg har troet at læse i den tidligere meget omtalte Skrivelse fra Folketingets Udvalg, nemlig at det dog var en Sag, som laa Udvalget paa Hjerte, og som det var dets Dnsse at fremme, hvilket jeg ogsaa mener, den i høj Grad har Krav paa.

Hvad det andet Punkt angaar om Reduktionen af Udgifterne, da har jeg selvfølgelig lige saa lidt i denne Henseende lagt noget som helst andet Pres paa de Myndigheder, som fik Sagen til Overvejelse end det, der laa i Hensynet til Udvalgets Skrivelse, og efter hvad jeg tidligere udtalte om min Opfattelse i og for sig af den tidligere Plan, følger det ogsaa af sig selv, at jeg tilegner mig ikke noget som helst Spor af Røs for den Medbringelse i Beløbet, som er tilvejebragt. Jeg erklærer kun, at jeg kan finde mig i, jeg kan resignere mig til at modtage Institutionerne og Bygningerne med dette lavere Beløb, og jeg mener, jeg

var pligtig til det, og jeg tror, at enhver Kultusminister vil anse sig pligtig dertil. Naar Fakultetets Udtalelse gaar ud paa, at man kan ikke andet end slutte sig dertil, at „Bygningsanlægene, saaledes som de fremtræde i den ny Plan, ville være brugbare og i en overfluelig Fremtid tilfredsstillende strengt berettigede Forordringer“, saa har jeg ikke kunnet opfatte det saaledes, at jeg var berettiget til at forlange andet og mere end det, som tilfredsstillende de strengt berettigede Forordringer. Det andet maa betragtes som Tilfredsstillende af Dnsker, af Sympatier, af Krav, som man selvfølgelig meget gerne kunde være tilbøjelig til at give efter for, naar det ikke kastede Staten Penge, men naar man ikke er berettiget til at forlange Penge til, naar de ikke kunne karakteriseres af rette vedkommende som strengt berettigede. Men for øvrigt tror jeg, at det vil blive klart for Udvalget, naar Tegningerne blive forelagte, at de — det vil dog vist være en noget for streng Dom, naar min højtærede Jørgænger udtaler, at disse ere slettere; slettere! — de ere gode. Det tror jeg, man maa sige og komme til Erkendelse af, selv om jeg fuldstændig kan give det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) Ret i, at det af ham forelagte var det bedste. Jeg tror i Virkeligheden, at det, som foreligger nu, er godt. Der er en Ting, jeg har beklaget, at man har opgivet og maattet opgive: Reduktionen af Frivoliteterne. Der er andet, som jeg mener i Genhold til de paagældende Videnskabsmænds Erklæring f. Eks. Reduktionen med Hensyn til Institutterne, at Institutterne blive ikke mindre gode, fordi man følger denne reducerede Plan end efter den tidligere. Og ligeledes med Hensyn til Hospitalet og Fødselsstiftelsen, hvor jo Bestærelsen væsentlig beror paa, at man ikke har behøvet selvstændige Bygninger — det er i Reglen det, der koster saa meget — men har kunnet paa tilfredsstillende Maade sammentrænge Apoteket, Sygeplejestolen og Poliklinikken i Administrationsbygningen samtidig med, at den gynækologiske henlægges isoleret for sig i en Fløj af Fødselsstiftelsen og altsaa ikke præjudicerende i alt Fald for det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Storeheddinge fremdrog. Jeg tror, at det lægevidenskabelige Fakultet har haft Ret i, at det kan ikke interessere i højere Grad de bevilgende Myndigheder, om det egentlige Hospitals Indretning gøres efter den ene eller den anden Plan, naar Udgiften er den samme, og at der i alt Fald er en Grænse her, inden for hvilken Rigsdagen og dens Udvalg nødvendigvis ville holde sig, fordi det vilde være urimeligt andet. Det er De-